

Sygn. akt

III AUa 535/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 września 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Ewa Madera
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **19 września 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **M. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **15 kwietnia 2013 r.** sygn. akt **IV U 1404/12**

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 sierpnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z urzędu odmówił wnioskodawczyni M. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

Podstawą takiego rozstrzygnięcia było niespełnienie przez wnioskodawczynię warunków do uzyskania świadczenia rentowego, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 20 lipca 2012r. uznano, że M. J. nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni domagając się jej zmiany, kwestionując jej zasadność i wnosząc o przyznanie prawa do renty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, po rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2013r., sygn. akt IV U 1404/12 odwołanie oddalił.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczyni M. J. ur. (...), pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od 18 listopada 2011r., z powodu rozpoznanej u niej wówczas gruźlicy prosówkowej płuc w trakcie leczenia przeciwprątkowego, ZZA i stanu po złamaniu przedramienia prawego. Świadczenie rentowe wnioskodawczyni pobierała do dnia 31 stycznia 2013r.

Pismem z dnia 5 lipca 2012r. Lekarz Inspektor Nadzoru Orzecznictwa Lekarskiego przekazał do rozpatrzenia przez komisję lekarską sprawę M. J., w uzasadnieniu wskazując, że orzeczenie lekarza orzecznika ZUS budzi zastrzeżenia, ponieważ zgromadzona w aktach dokumentacja medyczna potwierdza zakończenie leczenia przeciwprątkowego i wskazuje na odzyskanie zdolności do pracy.

20 lipca 2012r. komisja lekarska ZUS orzekła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Powyższe orzeczenie skutkowało wydaniem przez organ rentowy 3 sierpnia 2012r. - zaskarżonej w niniejszym postępowaniu - decyzji wstrzymującej wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2012r. Przeprowadzony w postępowaniu sądowym dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych specjalistów z zakresu chorób płuc i ortopedii – mający na celu weryfikację dotychczasowej oceny stanu zdrowia odwołującej z postępowania administracyjnego – pozwolił Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie na poczynienie

w sprawie zasadniczego ustalenia, iż występujące u badanej schorzenia tj. stan po przebytej gruźlicy płuc i stan po wielofragmentowym złamaniu dalszego końca przedramienia prawego w 2010r. nie powodują niezdolności do pracy.

Biegli jednomyślnie uznali, że badana jest zdolna do pracy od 1 sierpnia 2012r. Świadczy o tym przeprowadzone badanie przez biegłych specjalistów, przebieg schorzeń, wyniki badań oraz zalegająca w aktach sprawy dokumentacja medyczna.

Wskazując opinię biegłych lekarzy sądowych, którą w całości Sąd podzielił, jako podstawę rozstrzygnięcia -z uwagi na jej miarodajność w zakresie oceny stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu skarżącej oraz podkreślając, że została sporządzona w rzetelny sposób, jest wiarygodna, gdyż uwzględni rodzaj i charakter schorzeń wnioskodawczyni i ich wpływ na zdolność do pracy jak również i to, że została wydana w oparciu o analizę dostępnej dokumentacji z leczenia wnioskodawczyni z uwzględnieniem wyników badań pomocniczych oraz badania przedmiotowego - Sąd Okręgowy stwierdził, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania wobec niespełnienia przez odwołującą koniecznej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia rentowego z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153, poz. 1227).

W podstawie prawnej Sąd powołał także przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie skierowała do Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie M. J..

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do renty

z tytułu niezdolności do pracy.

Zarzucała, że wydany w sprawie wyrok jest dla niej bardzo krzywdzący, a uzyskane opinie biegłych lekarzy specjalistów nie pozwalają na pełne przedstawienie aktualnego stanu jej zdrowia. Dodała, że przyjmuje leki i jest pod stałą kontrolą lekarską u neurologa, reumatologa, a w ostatnim czasie u psychiatry.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja M. J. jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu.

Wbrew podniesionym w niej zarzutom i przytoczonym na ich uzasadnienie twierdzeniom wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie jest wyrokiem trafnym i odpowiadającym prawu.

Sąd I instancji rozpoznając istotę sporu tj. kwestię uprawnień wnioskodawczyni do renty z tytułu niezdolności do pracy, nie naruszając przepisów postępowania i prawa materialnego dokonał trafnych ustaleń, że apelująca nie ma prawa do dochodzonego świadczenia.

Ustalenia te doprowadziły do rozstrzygnięcia, które zdaniem Sądu Apelacyjnego skutecznie podważone być nie może.

Wskazać również wypadnie, że Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

W tym miejscu trzeba podkreślić, że samo istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi jeszcze samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2005 r. II UK 288/04 OSNP 2006/5-6/99).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji dokonując oceny wiarygodności i mocy dowodowej uzyskanej opinii, która stanowiła podstawę rozstrzygnięcia, nie naruszył zasady swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art. 233 § 1 kpc. Opinie lekarzy specjalistów obiektywnie oceniają aktualny stan zdrowia odwołującej, odnosząc się do każdego z rozpoznanych schorzeń oraz przedstawiają stanowisko w kwestii istotnej dla rozstrzygnięcia tj. czy wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy.

Przepis art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) uzależnia uzyskanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od łącznego spełnienia przewidzianych tym przepisem warunków: uznaniem ubezpieczonego za niezdolnego do pracy, posiadaniem przez niego wymaganego okresu zatrudnienia, powstaniem niezdolności do pracy w okresach składkowych i nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ustalenia w tej kwestii Sądu Okręgowego Sąd Apelacyjny w pełni podziela i akceptuje. Subiektywne przekonanie wnioskodawczyni o występującej u niej niezdolności do pracy nie zostało poparte żadnymi obiektywnymi dowodami.

Stwierdzenie niezdolności do pracy uzależnione jest od stopnia naruszenia sprawności organizmu uniemożliwiającego podjęcie, czy też kontynuowanie zatrudnienia.

W przypadku M. J. problem niezdolności do pracy został w dotychczasowym postępowaniu należycie wyjaśniony, a przeprowadzone dowody orzeczniczo-lekarskie dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności dotyczące stanu zdrowia skarżącej.

Z tych też względów podnoszone w apelacji zarzuty oraz przytoczone na ich uzasadnienie twierdzenia nie mają merytorycznego uzasadnienia i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

Podkreślić wreszcie należy, że sam fakt występowania schorzeń, czy też konieczność systematycznego leczenia, nie przesądza o istnieniu niezdolności do pracy.

W tym stanie rzeczy wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie oddalający odwołanie wnioskodawczyni od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. odmawiającej dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest trafny i odpowiada prawu.

Z tych wszystkich naprowadzonych względów – z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych apelacji – na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.